

KÄMMÄYKSIÄ

Luvut 25,23 EUR, -1,86 EUR, -6,87 % olivat kriittisiä mittoja energiakonserni Eon'n osalta perjantaina, päivä osakaskokouksen jälkeen. Minä lupaan, että myöhemmät luvut tässä taloudellis-poliittisessa tarkastelussa koskettavat vain jääkiekko tai jalkapallo tuloksia. Nuo muutamat luvut kertoivat kuitenkin jotakin siitä miten energiakonserni E.on toteutti olemistaan tuona perjantai iltapäivänä, Frankfurtin pörssin aikaa. Surkeaa, vai mitä! Torstaina oli kellossa toinen ääni ja lähes sadantuhannen sielun jättiläinen tuntui elävän kukoistuksensa huipulla vaikka ikää tuolla broilerilla onkin vasta kymmenen vuotta. No kömmähdyksiä sattuu toki mestareillekin ja sitten vielä Suomi hävisi siihen päälle maailmanmestaruuskisojen jääkiekko-ottelun Tanskalle 1- 4 tuosta vain. Ikuisiksi uskotuilla totuuksilla on paha taipumus kämmätä juuri siinä ennen kivettymistään. Mitäänsanomattoman pieni kuin meidän teollisuusministerimme ja ehkä aina hieman mätä Tanska, näytti yhdeksänkymmentäluvun alussa suurelle ja kauniille Saksalle kaapinpaikan eurooppalaisessa jalkapallossa. "Deutschland, Deutschland, alles ist vorbei", lauloivat tanskalaiset Kööpenhaminan yössä. Mestari yllätettiin housut kintuissa. Samoin on tainnut käydä tämän lahjomattomin tilastoin täysin korruptiosta vapaaksi rankatun suomalaisen lintukodon poliittisen eliitin suhteen.

Yhtäkkiä onkin niin, että jokaisella nyrkkipajalla on omistuksessaan oma poliitikko, joka tottumuksesta ja meidän suostumuksellamme nimittää itseään kansanedustajaksi. Näitä edunvalvoja, joiden ammattinimike sisältää koomisen etuliitteen kansa, ei pidä sekoittaa lobbareihin koska lobbarit ovat erikseen ja heidän toimenkuvansa tarkempi erittely ei kuulu tähän vaatimattomasti, ilman kauppa- ja teollisuusministeriön päästötodistusta, laadittuun selontekoon. Kansanedustustoimi ei kannata ilman vakavaraista tausta- eli sponsorijoukkoa; ja sellaiseksi ei nyt vain, köyhähköstä kaiken päivittäiseen kulutukseen ja puisevan leivän syöntiin tuhlaavasta, kansasta ole.

Minun on aloitettava kertomus matkastani vauraan saksalaisen kapitaalille maille matkan melkein pä loppupäästä, koska se kertoo ehkä enemmän feodaalisesta *torpparimme siellä meidän takaniityllä* -filosofiasta, kuin tästä vuosisadasta tai vuosituhannesta. Eon'n turvallisuusgorillalauman ohitse kokoushallista ulos taaperrettuani, suuntasin Folkwang-museoon, saksalaisen modernin huippuluomukseen viime vuosisadan alkukymmeniltä. Museo sijaitsee kävelymatkan päässä vuoden 2010 Euroopan kulttuuripääkaupunki Essenin keskustasta ja minusta siinä on vissi perä mitä amerikkalainen kulttuurihistorioitsija Paul J. Sachs on joskus sanonut: ”Folkwang on maailman kaunein museo.” En ole kyllä eläissäni törmännyt tuollaiseen määrään taidetta, tuttua jo Jokakodin-tietosanakirjasta. Nimiä, nimiä, nimiä ja van Gogh mukana sekä tietysti Marckin Punaiset hevoset. Sisäänpääsymaksun vältin kuten kaikki jotka olivat käyttäneet sen päivin keskustellen tämän ”maailman kauneimman museon” rahoittajana toimivan Eon-konsernin tulevaisuudesta. Esittelyvideo kertoo, muutaman taidepiirien aina tuntuneen salaisuuden ja natsiepookin erikoisten taide- ja taiteilijakohtaloiden ohella, että tämän puhtaan taiteen museon rahoittajana toimii ”puhtaan energian tuottaja – Eon”.

Ympäristötietoisessa Saksassa sattuisinkin eläjä tai toimija pyrkii olemaan puhtain pulmunen mitä siivet ovat koskaan kantaneet. Pulmunen on muuten käynyt niin kovin harvinaiseksi linnuksi meillä Lapissa päin, että ehkä ne ovat mustia tätä nykyä nekin. Itse asiassa mitä väliä sillä on, miltä kukin näyttää, kunhan ei tule siihen etupihalle likaisine saappaineen. Sitä se on tämä päivä. Minä kuitenkin osti punaisenristin kirpputorilta puhtaan paidan ja otin haasteen vastaan, kun kerran pyydettiin. *Naiset rauhan puolesta*-järjestö kustansi minut kuulemma mielellään vaikka Saksaan. Tuollaisen E.on -konsernin johdon tapaaminen on pohjoisen ihmiselle kuin vierailu sadun jättiläisen luona. Siinä on useampi yrittäjä jähmettynyt siirtolohkareeksi vaaran kylkeen, jos tarinoihin on uskominen.

Ydinvoiman vastaisten järjestöjen puolelta olivat hankkineet joskus näitä kriittisiä osakkeita ja sain hetken aikaa pitää osakevihkoa kädessäni ja puhua 180 osakkeen edestä. Onkohan muuten kukaan koskaan kysynyt tältä meidän koti-Moolokiltamme, Nokialta, mitä mieltä he ovat mokomasta atomivoimasta tai uraanista? *Nokia-konserni* ei taida enää edes ymmärtää kysymystä, jos se esitettäisiin kielellä nimeltä suomi? Kovin ympäristö- ja ihmismyönteisen humaania imagoa he kuitenkin maailmalla rakentavat. *Connectin people, you know!* Hotelli, jonka saksalaiset ystävämme olivat ymmärtäväisesti varanneet aivan rautatieaseman lähetyviltä oli nimeltään Ibis ja sitä en kyllä suosittelen kenellekään vaikka halpa se oli, ja sijainti maalaispojalle juuri se oikea. Heti aamiaisen jälkeen minut haettiin, täsmällisesti kuten oli luvattu, hotellin aulasta ja me ajoimme kokouspaikalle metrolla ja minulla oli vähän niin kuin Liisalla ja Matilla.

Kokouspaikan edessä oli käynnissä mielipiteenvaihto, vasta- ja vaihtoehtoliikkeen ja ohi marssivien osakesalkun omistajien välillä. Julisteita sekä nopeita ja teräviä välihuomautuksia. Seisoin siinä kevään tuulessa muistellen nuoruuteni vappumarsseja Rovaniemellä ja pitelin banderollia, jossa muistutettiin vuoden 1986 atomivoimaonnettomuudesta. Mutta, kuinka hauraan vanhoissa käsissä onkaan tuo saksalainen pääoma tänään! Kuinka ihmeessä kukaan, joka sieltä raunioiden pulasta on rakentanut ja vain rakentanut voi tänään etsiä jotakin muuta tapaa ajatella, kuin vain aina sitä samaa tiiltä tiilen päälle jne? Kokoushalliin on turvatarkastus kansainvälisen lentokentän luokkaa. Minulta he veivät Savukosken ja Keminmaan hillapurkit jotka olin ajatellut antaa E.on konsernijohdolle. No, ehkä nuo pienet viiden euron hillopurkit eivät olisi relevantti keino muutamia miljardeja liikuttavan johdon liikuttamiseen. Ja Matthias arveli jälkeinpäin hillon menevän parempaan tarkoitukseen vaihtoehtoliikkeen aamiaisella. Pitkästyä en puisevaksi arvellussa Eon'n kokouksessa ehtinyt. Konsernijohdon selonteko vuoden saavutuksista oli kuitenkin odotettu ja aivan kuten päivittäin saamme pörssitiedotteista lukea: jos jossakin on tehty markasta kaksi, niin meillä niistä oli tehty kolme. Niinhän se nykyjohtajien kuuluneekin toimia.

Minulla on jo tietty tuntuma saksalaiseen vaihtoehtoliikkeeseen ja erityisesti atomivoiman vastainen toiminta on minulle tuttua jo hyvin varhaisesta vaiheesta, aina kahdeksankymmentäluvun alusta saakka. Työskentelin tuohon aikaan metsurina Pohjois-Saksassa ja keikkatöissä törmää kaikenlaiseen. ”Gorleben” ja ”Gorleben soll leben” olivat kevään ja kesän 1980 kuumia tunnuksia Saksassa. Atomijätteen loppusijoituspaikaksi kaavaillun Gorlebenin alueella sijainneen metsän kaatoivat suomalaiset metsurit. Sinä kesänä autobaanojen kaiteet oli koristeltu vaatimuksin Gorlebenin säilyttämisen puolesta. En itse ollut mukana tuolla työmaalla, mutta kertomukset savotasta, jossa ”kuljeskeli ympäriinsä rumpua päristeleviä pitkätukkaisia nuoria miehiä ja viehättäviä mutta vihaisia saksalaistytöjä”, kulkivat suomalaisten metsureiden keskuudessa vielä monta vuotta jälkeen päinkin. Rummunlyöntejä Gorlebenin ja Freie Republik Wentlandin puolesta. Myöhemminhän olemme tulleet huomaamaan, että työt jotka vaativat jonkinlaista arvomaailman puntarointia lykätään mielellään ulkomaalaisten suoritettavaksi. Heillä ei useinkaan ole minkäänlaista käsitystä mitä he oikeastaan ovat tekemässä.

Kriittistä osakkeenomistajarintamaa edustivat E.on'n kokouksessa *Urgewald-liikkeen* ympärille järjestäytyneet voimat. Kovin puhtaan valkoiset eivät Eon'n liivit kuitenkaan taida olla kotona Saksassakaan, mitä energiantuottamisen keinoihin tulee. Konserni sinnittelee vanhojen hiilivoimaloidensa sulkemisen kanssa ja prosenttiluvut niiden ”puhtaudesta” perustuvat pääosiltaan filosofiaan siitä, kuinka viime vuona hukkasin housut ja nyt vain paidan. Erään osakkeenomistajan mielipide hiilivoimaloista onkin ”drecksleudern”. Matthias Eickhoff, Münsteristä, muistuttaa konsernijohtoa siitä kuinka huhtikuussa kaksi ongelmaydinvoimalaa yhdistäneeseen ihmisketjumielenilmaisuun osallistui 150 000 ihmistä. Puhtoisesta naamiostaan huolimatta tämä konsernimme taitaa kuitenkin tähdätä vain yhteen – voittoon. Jääkiekko-ottelua Saksa-USA oli, Schalken stadionilla Gelsenkirchenissä perjantaina, seuraamassa noin 75 000 katsojaa, se taisi olla maailmanennätys lajiaan. Ihmiset haluavat eroon atomivoimaloista ja hiilivoimaloista, mutta jättiläiskonsernit haluaisivat puhaltaa niihin henkeä vielä hautajaisten jälkeenkkin.

En ole ainoa ulkomailta Saksaan matkustanut Eon'n toimintaan tyytymätön. Ystäväni luonnonsuojeluaktivisti Rashid Alimov Ecoperestroikasta ihmetteli *Nuklearservicen* toimia Venäjällä. Puoliksi Eon'n omistama firma haluaa rakentaa välilanssin käytetyille polttoainesauvoille, joille venäläisilläkään ei ole juuri käyttöreseptiä. Minusta alkaa vaikuttaa siltä, että meillä Suomessa on tuota uskoa tähän ydinvoimaan ja sen huolettomuuteen kuin nokialaisella putkimiehellä putkiin. Pääasia, että liitos pitää - sisältö on aivan sama. ”Pahoittelemme myöhästymisestä aiheutuvaa haittaa”, on toimiva anteeksipyyntö, jonka voi liittää joka kuulutuksen ja jokaisen kämmäämisen jälkeen. Hävitä nyt Tanskalle! ” Hän, joka pitää kiinni hiilivoimaloista kotona Saksassa ja atomivoimasta ulkomailla on vanhan teknologian vanki”, sanoo Urgewaldin toiminnanjohtaja Heffa Schücking . Silmänpesuksi nimittävät Urgewald'n ihmiset Eon'n slogania ”Energiatulevaisuus ajateltuna uusiksi”, ja he osoittavat Eon'n atomikurssin johtavan yhteiskunnan jakautumisprosessin kiihtymiseen.

Suomalaisen poliittisen eliitin taloudellista hapenottokykyä ja eettistä kestävyyttä luotaavan tutkimukseni alkajaisiksi tarkastelin saksalaisen energiakonsernin tämän vuoden toisen neljänneksen alkumetriä tuloskuntoa, koska toista ei taida olla ilman toista. Älkää nyt hyvät ihmiset käsittäkö väärin, minä en kuulu niihin jotka kivenkovaan väittävät, Suomen olevan vain vanha preussilaisen ulkopoliitiikan luomus sen oman vaikutusvallan lisäämiseksi Pietarin hovin tanssiparkettien suuntaan ja Karjalan männiköiden omistusoikeuden suhteen, en toki. On vain niin, että jääkäriiliike ja perinteet velvoittavat ja että tänään kanssakäyminen on enemmänkin taloudellista, enemmänkin suuren yhteisen asian eli markkinoiden hyväksi toisten kustannuksella, kuin avointa militaarista ekspansiota johonkin ilmansuuntaan verissäpäin.

Ehkä kansanedustajalaitoksemme on nyt aivan väärissä käsissä? Ehkä vain aika on ajanut ohi tällaisten erilaisten kirkasotsaisiin aatteisiin perustuvien ryhmittymien ja arvoinstituutioiden. On aika nostaa esiin tämän maan todelliset taustavoimat. Tiedän kuitenkin ja olen kuulut muutamien muidenkin tietävän, että konsernien, kuten vaikkapa tämän Eon'n, budjeteissa on taiteiden ja tieteiden ohella jokunen taala muun muassa korkeasti eettisten poliittisten toimien tukemiseksi ja tuo vihreä paperitöhnä ei vielä ole kenenkään itsetuntoa vaurioittanut sitä vastaanotettaessa. Itsetuntohan on mielenkiintoista ainetta, joka venyy ja elää sen mukaan millainen arvomaailma eli käyttöjärjestelmä kulloiseenkin poliittiseen toimijaan on sisään ladattu.

Minä pidän puheen, jonka Urgewald referoi tiedotteessaan näin: Der Rentierzüchter Eero Perunka lebt im Norden Finnlands, wo Fennovoima (34% E.ON) in Simo oder Pyhäjoki ein neues Atomkraftwerk bauen will. „Fennovoima hat nach dem Eingeständnis von E.ON-Aufsichtsratschef Hartmann vom letzten Jahr keinerlei Konzept für die Behandlung der radioaktiven Abfälle und will trotzdem ein Atomkraftwerk bauen, das ist unverantwortlich. Gerade bei uns in Lappland leben viele Menschen von der Natur. Unser Lebensstil ist durch den AKW-Betrieb und den radioaktiven Abfall massiv bedroht, das möchten wir den Aktionären heute klar machen“, erklärt Perunka.

Täytyy kyllä tunnustaa että hassu tunne puhua ihmisille, joiden monienkin tiesin sijoittaneen osakkeisiinsa säästönsä ja toiveensa, mutta joskus vain on näin ja siinä kohtaa missä kysyin uudelta konsernijohtaja Teyseniltä; kuinka hän suhtautuu atomivoimalan rakentamiseen, jos jäteongelmaa ei ole lopullisesti mitenkään selvitetty; olin kuulevinani suosionosoituksia myös osakkeenomistajien yli kaksituhantisesta joukosta.

Puhe E.on kokouksessa 6.5.2010

Meine Damen und Herren!

Mein Name ist Eero Perunka und ich komme aus Finnland. Ich wohne im Dorf Perunkajärvi, zwanzig Kilometer nördlich vom Polarkreis. Meine Familie bewohnt das Dorf seit Generationen und schon immer sind wir Rentierbauern gewesen, so auch ich.

Ich bin hier nach Essen gekommen, weil der Konzern Fennovoima ein Atomkraftwerk bei uns bauen will. **E.ON besitzt einen großen Anteil an Fennovoima, sogar den entscheidenden Teil.** Das Bau eines Atomkraftwerks im Simo, hundert Kilometer südlich von mir gefährdet meine Existenz da oben im Norden – und vieler anderer Menschen.

Wo ich wohne, hat man noch etwas von den einst großen Naturwäldern, den sauberen Seen und der Ruhe – Ruhe sich mit der Welt zu unterhalten. Wir sind nicht so sehr reich da oben in Lappland, wir haben zwar viel Raum, aber wenig Geld und ich kann euch ziemlich sicher sagen, dass ich der ärmste Teufel in diesem Raum bin, wenn sich nicht derjenige hier befindet, der die Schnapsidee hatte, ein Atomkraftwerk in Lappland zu bauen.

Wir Rentierbesitzer in Lappland begrüßen alle Pläne und Tätigkeiten, welchen im Gleichklang der Natur folgen. Wir sind keine Feinde von E.on und wir würden sogar mit Freude mögliche Projekte mit Wind-, Bio- oder mit sonstigen umweltfreundlichen Energiegewinnungsmethoden begrüßen. Fennovoima und E.on wollen aber den Uranabbau in Gang setzen und ein Atomkraftwerk in Lappland bauen. Das gefährdet unsere Existenz und auch die Existenz unserer Kinder.

Unsere Wälder waren mal groß, jetzt sind sie licht geworden. Die finnische Papierindustrie hat ihre Spuren hinterlassen, aber noch immer braucht sie mehr und angeblich billige Energie. Die Papierindustrie lebt auf unsere Kosten und ihretwegen wollen Fennovoima und EON ein Atomkraftwerk in Lappland bauen. Die finnische Wälder wachsen aber sehr langsam und die alten Naturwälder, wo es noch Holz gab, sind schon längst Geschichte. Wozu braucht man bei uns Atomenergie, wenn die letzten Papiermühlen schon bald unrentabel sind?

Wir sind nicht viele, aber wir sind zäh – zäh wie Rentierleder und das werdet ihr merken. Die knapp 200 000 Einwohner Lapplands brauchen kein Atomkraftwerk und Uranabbau brauchen sie noch weniger.

Wir sind gezwungen zusammen zu halten, wir Rentiermänner und Frauen. Wir haben immer die Verantwortung zusammen getragen, wenn unsere Rentiere etwa Schaden angerichtet haben. Das verlangen wir auch von der Atomindustrie. Die Atomindustrie hat bei uns noch eine offene Rechnung liegen und die heißt Tschernobyl. Noch heute müssen wir die Kosten von euren Machenschaften tragen. Seit 1986 kämpfen wir mit allen möglichen Folgen der radioaktiven Verstrahlung von damals. Die Preise des Fleisches haben sich seit dem Atomunfall damals noch nicht erholt.

Liebe Aktionäre, wollen Sie wirklich, dass unsere Kinder und eure Kinder weiter im der Schatten der Atomindustrie leben müssen? Sagen Sie Nein zu einer Beteiligung von EON an einem finnischen Atomkraftwerk!

Ich möchte heute auch einige Fragen an den Vorstand stellen:

1. Wie viel soll das Atomkraftwerk in Finnland kosten?
2. Welche Konsequenzen haben sie aus dem Desaster beim Bau des Atomkraftwerks Olkiluoto

- 3 gezogen (längere Bauzeit, Kostenexplosion, technische Probleme)?
3. Wie viel Strom aus Ihrem neuen Atomkraftwerk soll in Finnland bleiben, wie viel soll exportiert werden (und wohin)?
 4. Warum haben Sie überhaupt Lappland als Standort für Ihr Atomkraftwerk ausgewählt? Rechnen Sie dort mit weniger Widerstand, weil nur wenige Menschen dort wohnen?
 5. Letztes Jahr hat Ihr Aufsichtsratschef, Herr Hartmann, erklärt, EON wisse nicht, wohin der Atommüll aus dem neuen Atomkraftwerk soll. Wissen Sie dieses Jahr schon mehr?
 6. Halten Sie es für verantwortlich, ein Atomkraftwerk zu bauen, ohne vorher die Frage der Endlagerung für den Atommüll geklärt zu haben?
 7. Dürften Sie auch in Deutschland ein Atomkraftwerk mitten in ein Naturschutzgebiet bauen?
 8. SOKLI und Uran
 9. STUK finnische Strahlenschutzbehörde und EON ?
 - 10.

Hyvät naiset ja herrat !

Minun nimeni on Eero Perunka ja minä tulen Suomesta. Asun kaksikymmentä kilometriä napapiirin pohjoispuolella, kylässä nimeltä Perunkajärvi. Sukuni asuu kylässä jo useiden sukupolvien ajan ja meidän elinkeinomme on ollut paljolti poronhoidossa, niin myös minun.

Olen tullut tänne Esseniin koska Fennovoima haluaa rakentaa atomivoimalan lähelle kotiseutuani ja Eon on yksi Fennovoiman merkittävimmistä omistajista. Atomivoimalan rakentaminen sata kilometriä etelään asuinalueeltani vaarantaa minun sekä useiden muiden ihmisten elinmahdollisuudet alueella.

Siellä pohjoisessa missä minä asun on vielä olemassa hieman niistä joskus suurista metsistä ja puhtaista järvistä sekä rauha – rauha käydä vuoropuhelua maailman kanssa. Me emme ole kovin rikkaita siellä kaukana ylhäällä Lapissa. Meillä on kyllä paljon tilaa, mutta vähän rahaa. Voin vakuuttaa teille olevani köyhin meistä kaikista täällä paikalla olijoista, jos täällä ei satu istumaan hän joka keksi tuon ajatuksen, rakentaa atomivoimala Lappiin.

Me Lapin poronmestajat tervehdimme kaikkia sellaisia suunnitelmia toimia, jotka perustuvat luonnon tasapainon säilyttämiselle. Me emme ole E.on'n vihollisia ja me tuemme mielellämme kaikkia tuuli- ja biovoima sekä muita ympäristöystävällisiä energiantuotantomuotoja. Fennovoima ja E.on haluavat kuitenkin aloittaa uraanin hyödyntämisen Lapissa ja rakentaa atomivoimalan Simoon. E.on'n toiminta vaarantaa meidän ja meidän lastemme elinmahdollisuudet.

Meidän luonnonmetsämme olivat joskus laajat, mutta nyt ne ovat käyneet harvoiksi ja vähiksi. Lapin metsissä on helppo huomata suomalaisen paperiteollisuuden jäljet ja nyt se haluaa vielä lisää muka halvempaa energiaa. Paperiteollisuus on tottunut elämään meidän lappilaisten kustannuksella ja sille haluavat Fennovoima ja E.on yhdessä rakentaa atomivoimalan. Suomen metsät kastavat kuitenkin hitaasti ja vanhat pohjoiset luonnonmetsät, joissa vielä oli ilmaista raaka-ainetta paperiteollisuudelle, ovat kohta vain historiaa. Miksi me tarvitsisimme atomienergiaa kun viimeiset paperitehtaat kuitenkin kohta ovat kannattamattomia?

Meitä ei ole kovin monta, mutta me olemme sitkaita – sitkaista kuin poronahka ja sen te tulette huomaamaan. Kaksisataatuhatta lappilaista eivät tarvitse atomivoimalaa - uraanikaivoksia vielä vähemmän.

Meidän on aina pitänyt pitää yhtä poronhoidossa, meidän poromiesten ja poronaisten. Olemme aina vastanneet yhdessä porojemme aiheuttamista vahingoista. Me vaadimme yhteistä vastuuta myös atomivoimateollisuudelta. Atomivoimateollisuudella on suoritettavanaan vielä avoin lasku meillä päin ja sen laskun nimi on Tschernobyl. Vielä tänäänkin meillä on kannettavanamme teidän tekemienne virheiden seuraukset. Vuoden 1986 kevään atomivoimalaonnettomuuden seurauksen näkyvät poronlihan tuottajahinnassa vielä tänäänkin.

Hyvät osakkeenomistajat haluatteko te todellakin, että meidän lapsemme ja teidän lapsenne joutuvat elämään yhä edelleen atomiteollisuuden varjossa. Kieltäkää E.on'n osallistumasta suomalaisten atomivoimaloiden rakentamiseen!

Haluan esittää myös muutaman kysymyksen konsernin johdolle:

- 1.) *Kuinka paljon Simon ydinvoimala maksaa?*
- 2.) *Mitä johtopäätöksiä olette Olkiluoto III:n rakennusvaiheiden epäonnistumisista tehneet?*
- 3.) *Kuinka paljon mahdollisen atomivoimalanne sähköstä jäisi Suomeen ja minkä verran sitä vietäisiin ulkomaille ja mihin?*
- 4.) *Miksi ylipäätään valitsitte atomivoimalarakennuksen kohteeksi nimenomaan Lapin? Laskitko väestön harvalukuisuuden aiheuttavan vähemmän vastarintaa?*
- 5.) *Onko teidän mielestänne vastuullista rakentaa atomivoimalaa ennen kuin atomijätteen loppusijoituspaikka on selvitetty?*
- 6.) *Lapissa etsitään uraania. Osallistuuko E.on tähän toimintaan?*

En ollut tyytyväinen herra Teyssenin vastauksiin, en tietenkään. Nopeita vastauksia tyyliin: Ei tietoa, kyllä, emme tiedä ja se ei koske meitä. Suomen osoittama *optimismi* oli heidän puolestaan pantu ilolla merkillä, mitä ydinvoimala jätteiden loppusijoitukseen tuli. Viimeiseksi jääneessä kriittisten osakkeenomistajien puheenvuorossa kysyin toiseen kertaan loppusijoituksesta ja Eon'n ja STUK'n suhteesta, en saanut mielestäni vielääkään tyydyttävää vastausta ja maalimamme eivät kohdanneet herra Teyssenin kanssa. Kuitenkin se mitä me oikeastaan tuolta haimme on nyt kerrottava numeroilla, valitan. Kirjaimin siitä tulisi liian uskomatonta tekstiä: Eon mainostaa toimintaansa vuodessa 209 miljoonalla eurolla ja sillä on 430 miljoonaa euroa budjetoituna toimintaan jota he kutsuvat ”beratung” ja jonka minä tässä sovinnaisesti käännän *neuvonta*. Teyssenin lauseidensa välistä saattoi kuulla seuraavan viestin, tai ainakin minä sen luin näin: *Suomessa on hallitus joka on ladattu ydinvoimaoptimismilla ja itsepä olette edustajanne valinneet, oma kämmäys.*

Tässä tämä ruhrinreissun lokikirja, terveisin: eero perunka, perunkajärvi 63

96900 rovaniemi, finland